

spelregels Paapgooien voor recreanten

materiaal

Als werpschijf worden genummerde schijven gebruikt (8 cm diameter - 1,5 cm dik – 800 gram zwaar). De paap heeft de vorm van een 8 cm stuk bezemsteel. Het terrein is best zo'n 12 op 4 meter, de ondergrond kan kort gemaaid gras zijn, verharde aarde of dolomiet. Voor elke speler wordt er een muntstuk op de paap gelegd.

doel

Het doel van het spel is de muntstukken te verwerven. Dit door je schijf zo te gooien dat jouw schijf dichterbij de muntstukken ligt dan bij de schijven van de andere deelnemers én dichterbij dan de paap. Eerst moet de paap omgegooid worden natuurlijk.

spel

Je plaatst de paap op de grond, legt de muntstukken erop en werpt er naar met de werpschijven Dit vanop acht meter afstand. Alle deelnemers werpen om beurt hun paapschijf. Wanneer je schijf na een werpbeurt het dichtst bij één of meerdere muntstukken ligt, mag je je "winst" oprapen. Als iedereen zijn schijf gegooid heeft en er blijven nog munten niet toegekend, dan raapt diegene die aan beurt is enkel zijn schijf op en probeert met zijn volgende worp de resterende munten te verwerven. Als dit niet lukt, is terug de volgende aan beurt, en zo verder, tot alle munten veroverd zijn.

Paapgooien kan individueel gespeeld worden. In toernooivorm wordt meestal vier tegen vier gespeeld. De muntenstukken worden dan omgezet in punten.

weetjes

Als muntstukken worden er in Vlaanderen meestal nog oude Belgische franken uit de jaren '70 gebruikt.

Paapgooien (uit de Kempen) is een werpspel dat in verschillende streken een andere naam draagt. In West-Vlaanderen gaat het om kollestekken. In Limburg heet het teppeschieten of schremkeschieten. Oorspronkelijk was het een buurtspel, maar hier en daar in Europa is het uitgegroeid tot een competitiesport.

Foto's:

<http://www.vlas.be/vlaspdf/infoborden/paapgooien.pdf>